07/02/2022

40νθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού ιερέως Βασιλείου Μητρογιάννη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό των Αγίων Αναργύρων Καλαμακίου Κορινθίας ετελέσθη το 40/νθήμερο Μνημόσυνο του Ιερέως Βασιλείου Μητρογιάννη (1973-2021), χρηματίσαντος Εφημερίου του ως άνω Ι. Ναού από του έτους 1998 έως της τελευτής του, το Σάββατο, 5 Φεβρουαρίου 2022.

Με την εντολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου, ο οποίος ευρίσκετο στην Κρήτη για την ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ευγενίου, της Θ. Λειτουργίας προέστη ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Κορίνθου κ. Αγάπιος πλαισιούμενος από τους Πανοσ. Αρχιμ. π. Αρκάδιο Ραζνύ, Εφημέριο Ι. Ναού Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κορίνθου, Αιδεσ. π.

Γρηγόριο Θεοδώρου, Εφημέριο Καθεδρικού Ι. Ναού Απ. Παύλου Κορίνθου, και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια. Στην Επιμνημόσυνη Ακολουθία μετά τη Θεία Λειτουργία εκτός των ως άνω έλαβαν μέρος οι Αιδεσ. π. Παναγιώτης Μαυραγάνης, Εφημέριος Καθεδρικού Ι. Ναού Απ. Παύλου Κορίνθου και Αρχιερατικός Επίτροπος Κορίνθου – Λουτρακίου και ο Αιδεσ. π. Νικόλαος Βασιλόπουλος, Εφημέριος Ι. Ναού Γενεσίου της Θεοτόκου Λουτρακίου, ενώ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οι Αιδεσ. π. Παρασκευάς Μπούλιαρης, Εφημέριος Ι. Ναού Αγίου Ιωάννου Ισθμίας και Αιδεσ. π. Πέτρος Καγιούλης, Εφημέριος Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος άγιος Κεγχρεών με αφορμή το Ι. Μνημόσυνο αναφέρθηκε στην πίστη των Χριστιανών, στην Ανάσταση των νεκρών, σύμφωνα με την διδασκαλία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στα Άγια Ευαγγέλια, τονίζοντας ιδιαιτέρως του λόγους Του: «ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή, ὁ πιστεύωνεἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·» (Ιω. ια΄, 25-26) ως και τους λόγους του Αποστόλου Παύλου προς τους Κορινθίους, που στο 15ο κεφάλαιο της Α΄ προς αυτούς επιστολής Του και στους 58 στίχους αυτού εξαίρει και τονίζει την σημασία της μεγάλης αλήθειας περί της αναστάσεως των νεκρών σωμάτων. Ο Ιησούς είναι κεφαλή και αρχηγός του σώματος της Εκκλησίας, η αρχή και η ζωοποιός δύναμή Της, «πρωτότοκος ἐκτῶννεκρῶν», για να γίνει Αυτός και ως άνθρωπος πρώτος σε όλα (Κολ. α΄, 18). Αυτή η πίστη στην Ανάσταση κάνει τους Χριστιανούς να ετοιμάζονται στην παρούσα μικρή σε σχέση με την αιωνιότητα ζωή με την μετάνοια και την τήρηση των Ευαγγελικών προσταγμάτων, ώστε, όταν κληθούν από του Κυρίου, να βρεθούν στην μακαριότητα της ατελεύτητης Βασιλείας Του. Όμως και εδώ, στην «κοιλάδα του κλαυθμώνος», η στάση της ζωής των Χριστιανών, ένεκα αυτής της πίστεως των, είναι διαφορετική και εξόχως ευλογημένη, αφού ξέρουν να υπομένουν καρτερικά, να συγχωρούν αυτούς που τους αδίκησαν, να θεραπεύουν το κακό με το καλό, να αγαθοεργούν, να έχουν φιλελεήμονα διάθεση, να βλέπουν τις όποιες θλίψεις της παρούσας ζωής σαν ευκαιρία πνευματικής αυξήσεως και γενικά να ωφελούνται απ’ ό,τι επιτρέπει ο Κύριος. Έτσι και ο παπα-Βασίλης αντιμετώπισε τις όποιες δυσκολίες της ζωής του, όπως π.χ. την ορφάνια του από μητέρα σε μικρή ηλικία ως και ό,τι άλλο με την πίστη στην ανάσταση! Στο σημείο αυτό, ο Θεοφιλέστατος, αναφέρθηκε στην ζωή του πολυάθλου Ιώβ, στην υπομονή Του και στην μαρτυρία Του για την ανάσταση των νεκρών. Η σωματική κατάσταση του Ιώβ μετά το τρομερό έλκος, που ο Σατανάς με την άδεια του Θεού επέφερε εναντίον Του, φρικτή, σε σημείο ώστε και οι τρείς φίλοι Του, που Τον επισκέφθηκαν, να θαυμάζουν σε κατάσταση απορίας επί τρείς ημέρες σιωπηλοί. Αλλά μαζί με τους πόνους Του, την στέρηση των αγαθών Του, την απώλεια των παιδιών Του, την αρνητική στάση της γυναίκας Του, ήταν αναγκασμένος να ακούει και από τους τρείς αυτούς την κατηγορία ότι οι αμαρτίες Του τον οδήγησαν σ᾽ αυτή την κατάσταση. Απολογούμενος ο άγιος του Θεού τους

εβεβαίωνε ότι έζησε με δικαιοσύνη, ορφανά βοήθησε «διέσωσε πτωχόν εκ χειρός δυνάστου», εχρημάτισε «οφθαλμός τυφλών, πους δε χωλών … και πατήρ αδυνάτων (κθ΄ 12,14-15). Ελπίζει στην δικαίωση εκ μέρους του Θεού. Σε μια στιγμή βλέπει τον εαυτό Του νεκρό και ακίνητο. Βεβαιώνει όμως φωτιζόμενος από τον Θεό τα εξής: «Ο Θεός, ο οποίος μέλλει να με ελευθερώσει επί της γης απ᾽ αυτά τα δεινά είναι «αέναος», παντοτεινός, χωρίς αρχή και τέλος. Εκείνος, λοιπόν, ο αΐδιος και αιώνιος Θεός «ἀναστήσειδὲ τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦνταῦτα» (ιθ΄25-26). Δηλαδή το σώμα μου αυτό, το οποίο όλα αυτά υποφέρει σήμερα, θατο αναστήσει μια ημέρα ο Θεός! Και μ᾽ αυτή την ελπίδα ο «της υπομονής διδάσκαλος» εύρισκε παρηγοριά, βγήκε δε νικητής από το καμίνι του πόνου «ως χρυσός εν χωνευτηρίω» δοκιμασθείς.

Η επί 23 χρόνια Εκκλησιαστική διακονία στην συγκεκριμένη Ενορία ως και στην Τράπεζα Τροφίμων και ενδυμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου με την επωνυμία «Η ΘΕΟΠΡΟΣΦΟΡΑ» του μακαριστού Ιερέως υπήρξε εύορκος και καρποφόρα, η έλλειψη όμως της σωματικής του παρουσίας για τα τρία νεαρά παιδιά του είναι αισθητή. Ο Θεοφιλέστατος μετέφερε εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Διονυσίου συλλυπητήριες ευχές στην οικογένεια του, στους συγγενείς του, [illegible] ενορίας του.